

var 5,851,000 Kr. efter en omtrentlig beregnet Omsætning af $2\frac{1}{4}$ Millioner aarligt, medens Summen for de enkelte Apoteker varierede mellem 50,000 og 220,000 Kr. Vurderingerne af Privilegierne voldte selvfølgerlig Vanskeligheder; for 40 Apotekers Vedkommende blev den opgivne Værdi godkendt; for de øvrige fandt en Nedsættelse Sted med ca. 16 pCt. i Gennemsnit (ca. 7 pCt. i Gennemsnit for samtlige indløste Privilegier). Kun i 1 Tilfælde skal det have været fornødent senere at foretage en yderligere Nedsættelse af Afgiften (med ca. 500 Kr. aarligt) paa Grund af, at Indløstingsværdien fra først af var ansat for højt, hvorfor Indehaveren af det paagældende Apotek ikke kunde udrede Afgiften.

25 Apotekere, af hvilke 7 havde indmeldt sig, men paa Grund af den ved Vurderingen stedfundne Nedsættelse af den af dem opgivne Privilegieværdi atter havde taget deres Indmeldelse tilbage, mente at se deres Fordel ved slet ikke at indtræde i Fonden, idet de gik ud fra, at en Stigning i Omsætningen vilde opveje eller mere end opveje Formindskelsen i Privilegiets Værdi under Forløbet af Amortisationsperioden. Uagtet deres Privilegier altsaa efter Udgangen af 1920 ikke mere kunne sælges eller paa anden Maade overdrages til Private*), have dog de fleste af dem siden været Genstand for Salg til gode Priser. Efter Ansøgning af flere af disse Apotekere har Kongen imidlertid ved Kundgørelse af 16de September 1892 tilladt, at en selvstændig ny Amortisationsfond oprettedes i 1893 for disse Privilegier eller en Del af dem, paa den Betingelse, at en Sum, svarende til den Amortisation, som sammede Privilegieværdi skulde have undergaaet, hvis Privilegiernes Indhavere havde været Interessenter i den ældre Amortisationsfond, (ca. 16 pCt.), skulde afdrages fra den efter slet Vurdering af Bestyrelsen fastsatte Indløsningssum, samt at den nye Fond skulde omfatte Apotekprivilegier for en Sum af mindst 750,000 Kr. Indtrædelsesafgiften, der ligesom ved den ældre Fond skulde anvendes til Bestribelse af Organisationsomkostningerne og Dannelse af en Reservecfond, skulde være $1\frac{1}{2}$ pCt. og den senere Afgift højst 7 pCt. aarligt. De nødvendige Penge erholdtes mod 4 pCt. Obligationer. Indtrædelsen i Fonden var begrænset til Udgangen af Aaret 1893, til hvilket Tidspunkt der var anmeldt 14 Apoteker med en Privilegieværdi af 1,099,000 Kr. De øvrige (til Værdi af henved 1 Million Kr.) maa naturligvis selv ved Afskrivning amortisere deres Privilegier, da Retten til at sælge dem uigenkaldelig ophører 1920; disse faa ingen Erstatning, i Fald nye Apoteker anlægges i de Byer, hvori de ere beliggende.

Naar et Apotek, som er blevet indløst enten af den ældre eller den nyere Amortisationsfond, bliver ledigt, kan det søges endog af Apotekere, som i Forvejen have et af Fonden fra dem selv indløst Apotek. Jaar en saadan det søgte Apotek, saa løses han fra Forbindelsen med det først indehaste, saasnart en ny Apotek er udnævnt til dette, men kan derved for en kortere Tid blive Indehaver af 2 Apoteker, hvilket endog jævnlig indtræffer.

*) Noget nærmere Bestemmelse om, hvorledes Forholdet skal ordnes efter det nævnte Aar, findes ikke.